

Løfteparagraf i Lov af 12. April 1889. Nu er Spørgsmaalet blevet aktuelt igen, idet Magistraten har ønsket det ordnet paa denne Maade. Ministeriet har indset alle de Betæneligheder, der kunne rettes mod et saadant Forslag. Jeg skal ikke fremhæve disse Betæneligheder, men blot henvisse til de Udtalelser, som findes i et tidligere Byggevlovsforslag — det af 1871—72 — og som findes i Rigsdagstidenden Tillæg A. Sp. 1001—02. Nu har Justitsministeriet bestemt sig til at forelægge det for Rigsdagen i den Form, som Kommunalbestyrelsen har ønsket, og har altsaa set bort fra de Betæneligheder, man har haft i saa Henseende. Men saa forekommer det rigtignok ogsaa Justitsministeriet nødvendigt, at man ikke forandrer den Bestemmelse, som nu gælder, i Lov af 12te April 1889 § 72, og hvorefter Bygningssager, som det nu er foreslaaet i Lovforslagets § 3, til sidst afgøres af Justitsministeriet. Saaledes som Bestemmelsen er her i Lovforslagets § 3, er den i Virkeligheden i den gældende Lovs § 72, og naar det nu har kunnet gaa med den gældende Lovs § 72, synes jeg ogsaa, det maa kunne gaa med den her foreslaaede § 3, uden at man behøver at være bange for den Myndighed, som her lægges i Justitsministeriets Haand. Men jeg finder navnlig, at det er nødvendigt, naar man gaar til den Forandring, som foreslaas, at ophæve Bygningskommissionen og lægge alle Sager ind under Magistraten. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) fremhævede, at det jo saa faktisk, i Stedet for at der var en kollegial Sammensætning, hvor der var flere Mænd, som baade bar Ansvar og havde Afgørelsen, bliver saaledes, at man nu gaar over til, at alle Afgørelser her i København faktisk lægges i een Mands Haand, nemlig Borgmesteren for fjerde Afdeling, og det ærede Medlem fremhævede, at det kunde frembyde Betæneligheder. Men selv om det nu ikke kunde det, forekommer det mig ganske naturligt, at der dog bliver en Instans, hvor man kan indanke den Afgørelse, man har faaet i Københavns Magistrat, og det kan saa ikke være andet Sted end Ministeriet. Jeg finder ikke, at de Betragtninger, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (Trier) fremsatte i saa Henseende om Frygten for at lægge det ind under Justitsministeriet, i Virkeligheden have nogen Berettigelse. Det er dog saaledes, og saaledes maa det være, saa længe vi have en Statsordning, som vi have den, at der bør være en Autoritet, som er den øverste. Det er nu en Gang i disse Sager Justitsministeriet, og jeg ser ikke noget urigtigt deri.

Det er fremhævet, at der en Gang har fundet Misbrug Sted i Adolphsensgade, hvor Ministeriet gav en Dispensation, som rimeligvis ikke skulde have været given. Denne Sag har jeg tidligere haft Lejlighed til at beskæftige mig med, og jeg erindrer fra det Tidspunkt, at de Referater og Indstillinger, som da forelaa fra Ministeriets Side og særlig fra Justitsministeriets Departementschefs Side, en Mand, der gennem hele sit Embedsliv har beskæftiget sig med Bygningsforhold og Bygningslove — netop gik ud paa, at den ansøgte Dispensation maatte anses for overflødig, idet den paagældende Mand havde Ret til at foretage denne Bygningsforanstaltning uden nogen Ansøgning. I saa Tilfælde kunde Justitsministeriet daarlige afslaa hans Ansøgning. Det kunde maaske have sagt, at den var overflødig, og jeg ved ikke rigtig, om man ikke sagde det. Det Tilfælde kan altsaa ikke fremhæves som nogen Vilkaarlighed fra Justitsministeriets Side.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvad der egentlig menes med disse Ord: „praktisk uddannet Arkitekt” i § 4, og det besvarede det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen). Jeg vil til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds sige, at det er ikke det, man er bange for, at de skulde være alt for akademisk uddannede; jo dygtigere og bedre uddannet Arkitekten er, desto bedre maa man ogsaa anse ham for at være til at udføre denne Gerning. Det er rigtigt, at der er føjet til: praktisk uddannede, og Meningen har dermed netop været den, at det skal være Folk, som foruden at have deres Afgangseksamen fra Akademiet tillige have praktiseret som selvstændige Arkitekter. Naar dette er sat ind i Lovforslaget, er det sket efter Forslag fra Fællesrepræsentationen for Grundejerforeninger i København og Omegn, hvem Forslaget har været tilsendt; og som bl. a. foreslog den paagældende Ændring indsat.

Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) lyste saa efter en Bygningslov for Købstæderne. Naar først denne Lov er vedtagen, er maaske Øjeblikket kommet til at søge udarbejdet en saadan Lov; denne Lov, som bliver udarbejdet for Københavns Vedkommende, vil i mange Tilfælde kunne tjene som Forbillede, om end der naturligvis er store Forskelligheder til Stede.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds gjorde opmærksom paa, at Grundejerforeningen ikke har gjort nogen Indvending mod de Bestemmelser, der vare foreslaaede om Omlægning. Det er ogsaa fuldstændig